

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1980

BRNO 1982

Poznámky:

- 1 J. Kovárník, Nové archeologické nálezy z okolí Jaroměřic n/R., PV 1974, Brno 1975, 92.
- 2 Další výzkum znemožnili neznámí pachatelé, kteří neodborným zásahem zničili pět pravěkých objektů a tři slovanské hroby.
- 3 J. Demek a kol., Geomorfologie českých zemí, Praha 1965, 25.
- 4 Slunáky jsou lokálně nahromaděné nebo řídce roztroušené volné balvany celistvých /amorfních/ křemenců.
- 5 Za osobní i písemnou konzultaci nálezů srdečně děkuji RNDr. K. Žeberovi, DrSc.

Terrainuntersuchung der prähistorischen Besiedlung in Südwestmähren. Im Jahre 1980 setzte der Autor mit einer archäologischen Terrainuntersuchung der prähistorischen Besiedlung im Bezirk Třebíč und Znojmo fort. Es gelang ihm besonders neue Siedlungen aus der jüngeren Steinzeit festzustellen. Ausser diesen Funden gewann er eine Kollektion altpaläolithischer Artefakte von der Lokalität Jaroměřice n/R XI, Bez. Třebíč. Paläolithischen Alters ist ebenfalls ein Hornblendeabspalt aus Dukovany, Bez. Třebíč. Durch Lesefunde gewann er ferner Belege einer slawischen Besiedlung.

Eine kleinere Rettungsgrabung führte er auf dem Bauplatz der LPG in Horní Dunajovice, Bez. Znojmo durch. Bei dieser Rettungsaktion gewann er einige weitere Erkenntnisse über Produktionsobjekte der Kultur mit MBK.

VÝZKUMY V UHERSKÉM HRADIŠTI V ROCE 1980

/okr. Uherské Hradiště/

Robert Snášil, Rudolf Procházka, Slováké muzeum Uherské Hradiště

/obr. 22/

1. Otakarova ul.

V průběhu července - září 1980 pokračoval 2. fázi výzkum v Otakarově ulici, při městské hradbě v severním cípu městského jádra. Na parcele č. 130 a zčásti i 129 byla dokončena skrývka zánikových vrstev horizontu II/2. pol. 13. - poč. 14. st. /Toto souvrství o mocnosti 40 - 50 cm tvořily převážně hnědě až černohnědě zbarvené hlíny, obsahující značné množství keramiky, zvířecích kostí i zbytků železných předmětů. Vedle kulturních vrstev obsahovalo i pozůstatky povodňových zásahů, jakož i trosky zřícených stěn hlinitodřevěných objektů. Početné bloky propálené mazanice nasvědčovaly požárovému zániku. Původně jistě značně zvlněná plocha byla patrně srovnána na přelomu 15. a 16. stol. /horizont I/, kdy došlo k opětovnému osídlení s množstvím odpadových jam a střepišť.

Kulturní souvrství z 13./14. stol. nasedalo přímo na vlastní sídlištní horizont, z něhož byla z větší části na parc. č. 130 vypreparována poslední fáze. Přibližně uprostřed parcely byly odkryty základové trámy obdélného obytného objektu o šířce 3,4 - 3,8 m a délce nejméně 15 m. Štítovou stranou byl orientován ke komunikaci, bohužel právě tyto kratší stěny nebyly zachyceny v důsledku omezení plochy výzkumu a mladších zásahů. Poloha vchodu zůstává zatím nejasná.

Dům obsahoval 2 pece s kamennou konstrukcí stěn. Uchovaná pec v severní části byla podkovovitého tvaru s podélnou osou v délce 2,1 m. Čelušní směřuje k východní delší stěně stavby ve vzdálenosti pouhých 0,6 m. Vlastní kamenné jádro bylo zřejmě obloženo hliněným pláštěm, nadusáným do obdélného rámu, z něhož byly zachyceny základové trámy na západní a jižní straně a základ kamenné zidky při severním okraji. Dno pokrýval trojitý výmaz, střídáný stejným počtem vrstev zásobnicových střepeů. Druhá pec zřejmě obdobné konstrukce je situována podélnou osou kolmo ke kratší jihozápadní straně stavby. Z větší části však zasahuje pod úroveň dnešní komunikace, takže zatím bylo zkoumáno jen její ústí.

Severní část objektu patrně srubové konstrukce pokrývaly fošnové podlahy.

Zbytky základových trámů další souběžné stavby byly odkryty západně ve vzdálenosti 2,3 m v délce zatím 5m. I zde byla prokázána existence dřevěných podlah, tentokrát v jižním úseku. Vně tohoto domu při západní hranici parcely se nachází pozůstatky další kamenné pece, stavěné zřejmě na maltu. Její preparace bude dokončena v následujícím roce.

Zmíněná základová břevna byla místy přeplavena povodňovou vrstvičkou, která vyděluje poslední fázi osídlení, aniž by souvisela s jeho zánikem. Nasedá již na starý humózní horizont, vytvořený zřejmě ještě během doby hradištní. V jeho rámci musíme hledat nejstarší kolonizační etapu osídlení, jakož i pozůstatky z období velkomoravského. Tento předpoklad byl potvrzen po sejmutí sídlištních vrstev a pozdně gotických objektů v severovýchodní části parcely č. 129 a v severních čtvercích B8 - B10 v parcele č. 130. 20 - 30 cm pod úrovní horizontu 13./14. stol. byl na parcele č. 129 zachycen povrch objektu zřejmě zemnicového typu, který byl zavalen požárovou destrukcí mazanice a zuhelnatělých dřev. Přibližně ve stejné rovině se

na parcele č. 130 objevily i první velkomoravské objekty, jejichž preparace bude rovněž součástí výzkumu v roce 1981 /horizont III/.

Náležející celek horizontu II pochází převážně z posledního období osídlení. Dominuje kvalitně vypálená keramika, vyrobená ze středně pískem ostřeného materiálu tmavě šedých odstínů. Okraje hrnců jsou tvarovány dvěma základními způsoby. První skupinu tvoří okraje vyhnuté a svisle seříznuté nebo přehnuté. Poněkud řídkěji se vyskytují pozdní vzhůru vytažené okraje /nepravá okružít/, obvykle oboustranně prožlábnuté a šikmo dovnitř seříznuté. Dále jsou zastoupeny zlomky konických misek, džbánů, naběraček, pohárů a vzácně i láhve. Výzdoba sestává z horizontálního žlábkování a radélka. Souběžně ještě vyznívá produkce typické keramiky 13. stol., zastoupené hrncovitými tvary s vzhůru vytaženým okrajem. Byly vyráběny z hrubší hlinitopísčité suroviny, vypálené v hnědošedých odstínech. Výzdoba nese hradištní tradice - brázděné linie, vlnice, šikmé záseky. Hojně se dosud užívaly tuhové zásobnice.

Jen sporadicky se nachází zlomky hrnčířských výrobků cizí proveniencí, které reprezentují zejména bílé kaolinové keramiky a miniaturní nádoby zčásti hnědě glazované. Velmi rozsáhlá je také kolekce železných předmětů. Zatím nebylo možno přistoupit k jejich vyhodnocení vzhledem k nedokončené konzervaci, avšak již nyní lze hovořit o podflu zemědělské výroby /srpy, podkovy/ i některých řemesel /kovářství, dřevozpracující odvětví apod./.

Zatím nepočtené nálezy středohradištního původu byly získány pouze nevelkými sondami. Již nyní však můžeme konstatovat existenci souvislého velkomoravského horizontu v úrovni kolonizačního osídlení i pod ním. Vedle keramiky a mimořádně vysokého podflu zvířecích kostí si zaslouží pozornost zejména zlomky malty a střešní krytiny, stejně jako zlomek keramiky tzv. antického charakteru v podobě štěrchatka-dutého vajíčka.

2. Hradební ulice.

V průběhu měsíce května pokračoval pod vedením R. Snášila rovněž předstihový výzkum v Hradební ulici /parc. čís. 25/ na staveništi Školického zařízení generálního ředitelství Aero druhou a zároveň poslední etapou, a to na ploše 1.350 m². Kromě podrobné vertikální stratigrafie geologických poměrů, většinou fluviačních a povodňových uloženin, vytvořených v průběhu našeho tisíciletí, byly v hloubce 5 m pod dnešní úrovní terénu objeveny zbytky dvou opevnění dřevěných konstrukcí. Jedna z nich, zachycená v délce 18,9 m byla prezentována dubovou palisádou zapuštěnou do hrotitého dna žlabu /zachováno 29 spodních částí dřevěných kůlů a 40 kůlových jamek o průměru 8-20 cm/. Původní výška palisády sahala nad úroveň tehdejšího terénu cca 3 m. Druhá konstrukce, zachycená v délce 11,8 m sestávala se sedmi mohutných ražených dubových pilotů /průměr 32 a ž 44 cm/, vzdálených od sebe v rozmezí od 160 do 190 cm, a k nim z vnitřní strany nad sebou kladených tří zachovalých řad kulatin a polokulatin. Nechybí tu ani náznaky komorové konstrukce. Oba pozůstatky opevnění byly zjištěny na stejné horizontální úrovni, vznikly tedy s největší pravděpodobností současně. Jejich časové zařazení je obtížné, protože v jejich blízkosti nebyl nalezen žádný datovatelný průvodní archeologický materiál. Proto byly odebrány a odeslány vzorky na C¹⁴. Jelikož se druhá konstrukce nacházela pod základy kurtiny barokního opevnění /srovnání skutečnosti s plánem opevnění města z r. 1742/ na povrchu vrstvy, kterou lze stratigraficky srovnat s vrstvou, pocházející z období zakládání města a která je opět totožná s povrchem velkomoravského horizontu /zjištěno v ostatních částech historického jádra/, můžeme předběžně stanovit, vzhledem k horizontální stratigrafii zbytků obou konstrukcí, že pocházejí z poloviny 13. století nebo dokonce ještě z velkomoravského období. Vzhledem k umístění zbytků dřevěných opevnění vně gotické hradby města, zdá se druhá možnost reálnější.

3. Náměstí Rudé armády.

Další systematický několikaletý záchranný výzkum byl zahájen v červenci 1980 v přední části parcely čís. 89/2 na místě demolovaného rohového domu č. 69, nacházejícího se na severozápadní straně náměstí Rudé armády při Sojákové ulici. Prvou fází výzkumu, vedeného R. Snášilem² na ploše 300 m², byly zjištěny kromě geologické stratigrafie následující horizonty: A. Dosud nejstarší zachycená sídlištní vrstva je tvořena povrchem úrovně terénu z velkomoravského období, který byl zjištěn v sondě č. 3. Z povrchu byl odebrán vzorek kulatiny pro C¹⁴. Černý hlinitý povrch velkomoravského horizontu byl překryt souvrstvím střídajících se vrstviček povodňových a hnědozemních hlín. B. Dosud nejstarší středověký horizont ze 13. století je prezentován jen z části zatím odkrytou dusanou podlahou povrchové stavby, zachycené v sondě č. 1. Na podlaže bylo zjištěno zcela mělce zahloubené prosté ohniště, dále destruce kamenů, promíchaná zlomky cihel, a část plochy podlahy, vyložené drobnějšími kameny. Kromě keramiky byl z podlahy vyzdvížen i litý bronzový zdobený rámeček přezky. Podlahy byla překryta povodňovými uloženinami. C. Druhý stavební horizont 13. století je reprezentován dusanými podlahami povrchové dvoudílného domu se sníženou úzkou chladnou síní a zvýšenou podlahou jizby, vybavené jednak mírně mísovitě zahloubeným prostým ohništěm, jednak vyvýšeným ohništěm. Stěny síně byly pletené a omazané hlinou, konstrukce stěn jizby byla křivá. Stavba zanikla opět v důsledku povodně, jejíž uloženiny překrývaly její podlahu. V horní části povodňovky, uložené nad podlahou síně, byl nalezen téměř celý hrnec ve střepech a větší část středního stříbrného brakteátu Václava II., pocházejícího z let 1283-1300.

D. Ta představuje třetí stavební horizont 13. století, dosud nejlépe prozkoumaný. Je zastoupen povrchovou stavbou s dřevěnohlinitými stěnami, u níž byly rozlišeny čtyři individuální krátkodobé stavební etapy. Celek, vybudovaný již zcela nesporně do šířky předem vytyčené parcely, náleží v konečné po-

době tzv. hákové formě, s půdorysem do L. Jádru tvoří symetrický trojdílný dům smíšeného komorovo - chlévového typu, s úzkou chladnou síní, stavebně náležející do širokého okruhu podunajského hliněného domu. Z původně štítově orientovaného stavení s jizbou, síní, chlévem, sníženou komorou se sýpkou v patře a podélnou propojovací chodbou uvnitř domu přístupného ze síně vchodem ze dvora /chlév měl i samostatný vchod rovněž ze dvora a byl spojen rampou s komorou/, vznikl připojením dvou dílenských prostor z domu typického pro vesnickou zemědělskou usedlost dům městského charakteru, se změnou okapovou orientací a s vjezdem do dvora, umístěným mezi dílnou a ohrazením vnější, rohové strany parcely, směrem z tržiště. Dům lze charakterizovat jako typický pro počátky těch našich středověkých měst, u nichž je historicky doložen jejich poloagrární ráz. Stavení zaniklo požárem, jehož příčinu lze nejspíše spojit - podobně jako soudobý požárový horizont, zjišťovaný na dalších místech historického jádra Uherského Hradiště, a zánikový horizont v bývalé trhové vesnici Veligrad /Staré Město/ - s obléháním města Matoušem Čáskem Trenčanským v roce 1315. E. Čtvrtý stavební horizont, zjištěný výzkumem v přední části parcely, náleží již 14. století. Je zastoupen kamenným gotickým domem, jehož základy byly položeny bezprostředně po požáru předchozího šesti prostorového domu, nebo, a to je pravděpodobnější, ještě v době existence tohoto stavení. Vnější půdorys kamenného domu je totiž vepsán do bývalého dvora, jinými slovy, respektuje průběh vnitřních /dvorových/ stěn stavení horizontu D. Navíc byla mezi stěnanými stavby ze 13. století a kamenného domu ponechána jistá mezera, průchozí ulička. I tato okolnost by svědčila pro krátkodobou koexistenci staršího domu s počátky výstavby kamenné budovy. Zároveň se vjezd do dvora přesunul na opačnou stranu šířky parcely, k sousednímu domu /dnes č. 70/ na parcele č. 90 a hloubky parcely se směrem od tržiště /nám. Rudé armády/ zkrátila o plných 8 metrů. Tento posun, a to v celé severozápadní frontě náměstí, je dokonce ještě zaregistrován na veduté města z roku 1670, na které je zachycen v podstatě renesanční či pozdně gotický stav zástavby historického jádra města. Zdá se, že příčinou rozšíření severozápadního, "veligradského" tržiště, byly pohnutky hospodářské, konkurenční: rozšířením se upravila plocha tržiště do velikosti a tvaru, odpovídajícího přibližně zrcadlově tvaru a ploše jihovýchodního, "kuncvického" tržiště. Gotický kamenný dům dozal v průběhu existence různých stavebních úprav, jasně se projevujících v příčkách vnitřního zdiva. K nejstarší jeho fázi nejspíše náleží ohněm ožehnutý zlomek profilovaného a poškozeného pískovcového ostění, zařaditelného svým vznikem k roku 1300. F. Pátý stavební horizont je zastoupen cihlovou barokní přístavbou k průčelí a úpravami v nitru gotického jádra domu. K přístavbě došlo po velkém požáru města v roce 1681 a dokončena byla ještě před koncem 17. století. Barokizace se nedotkla pouze pojednáváného domu. Nová přístavba zasáhla celou severozápadní frontu náměstí, které takto vykročilo zpět na původní úroveň tržiště ze 13. století, čímž se náměstí, zvláště při severním rohu, opět zužilo a získalo protáhlý lichoběžníkovitý tvar. Barokní zděné příčky a menší místnosti, vzniklé ve vnitřním prostoru gotické části domu jsou datovány cihlami, pocházejícími z městské cihelny v Jarošově /připomínaná již v urbáři z roku 1678/ a opatřenými plastickými známkami negativního a obráceného otisku HR /Hradiště/, uzavřenými v srdci. G. K poslední velké stavební úpravě domu došlo po jeho požáru roku 1850. Následujícího roku byl nejen obnoven, ale zvednut zároveň na patro. Výzkum objevil i základ jeho původně dřevěného schodiště, který byl později vystřídán cihlovým základem. Celá parcela byla v roce 1979 uvolněna pro výstavbu nové budovy Geodezie, s jejíž výstavbou se počítá v roce 1983.

Dosavadním výzkumem přední části parcely byl získán pro dějiny města velice důležitý model jeho stavebně-historického profilu od velkomoravské doby po současnost.

4. Bezručova ulice.

V prosinci 1980 zde byl proveden nevelký zjišťovací výzkum ve výkopu přípojky plynovodu na parcele č. 69. V místě maximálního zahlobení před obchodním domem Slovač byla porušena v hloubce 60 - 120 cm pod dnešní úrovní silná požárová vrstva, z níž se podařilo získat zlomky keramiky z počátku 14. stol.

5. Náměstí K. Gottwalda.

18.9.1980 byla za vedení R. Snášila prozkoumána geologická ručně kopaná sonda, umístěná v jiho - východním nádvoří "Reduty" při vnějším zdivu jižní části bývalé jezuitské koleje, náležející ke kostelu sv. Františka Xaverského /Gottwaldovo nám., parcela čís. 31/2/. Sonda byla situována těsně u zdiva, severně od vnitřních vrat do zmíněného traktu. Dosáhla hloubky 280 cm. Od dnešního povrchu až po dno sondy byly zjištěny pouze mohutné vrstvy navážek, sestávající z četné písčité hlíny, škváry, úlomků cihel atd. Odhalená část základového zdiva koleje byla postavena z pískovcových kamenů, kladených v nepravidelných horizontálních řadách na maltu. Na základ nasedá 52 cm silná vrstva zdiva, tvořená ze šesti na sebe položených a maltou spojených řad cihel různé síly. Zdá se, že druhotně byly použity i slabé časné gotické cihly. Z dalších stavebních prvků byl odkryt sokl barokního profilovaného vnějšího polopilíře-opěráku. Byl vytesán z hrubozrnného pískovce světle žluté barvy a sestaven ze dvou zrcadlovitě uložených polovin, přiléhajících na středu vertikálními rovinami k sobě. Jeho výška je 60 cm, celková šířka 152 cm. Výsledkem průzkumu je především zjištění, že se v průběhu 326 roků, to je od založení stavby v roce 1654 po současnost, zvedl terén o 117 cm. Zjištění je důležité z hlediska sledovaných změn úrovní obou náměstí /Gottwaldovo, Rudé armády/ v jednotlivých vývojových etapách existence historického jádra Uherského Hradiště.

Poznámky :

- 1 R. Snášil - R. Procházka, Archeologické výzkumy v Uherském Hradišti v roce 1979, PV 1979, Brno 1981, 53.
- 2 R. Snášil, Nejstarší hradištské domy, Zpr. zpr. o městě Uh. Hradišti, listopad 1980, 15-17; týž, Záměstnání a strava obyvatel nejstarší hradištské osady, Zpr. o městě Uh. Hradišti, leden 1981, 14-15.
- 3 Určení: dr. T. Kučerovská a prom. hist. J. Šmerda, Moravské muzeum Brno.

Grabung in Uherské Hradišti im Jahre 1980 /Bez. Uherské Hradišti/.

1. Otakar-Gasse. Die Grabung im nördlichen Zipfel des Stadtkernes bei der Stadtmauer konzentrierte sich auf die Beendigung der Abdeckung der Siedlungsschichten aus der Wende des 13./14. Jahrhunderts /Horizont II/ auf Parzelle Nr. 130 und teilweise auch auf Nr. 129, sowie auf die Präparierung der Fundamente von 2 Wohnbauten in Blockhauskonstruktion. Das inmitten der Parzelle Nr. 130 erfasste rechteckige Haus enthielt 2 steinerne hufeisenförmige Herde. Ein weiterer Herd stand ausserhalb der festgestellten Objekte bei der westlichen Grenze der Parzelle Nr. 130.

Bei der Abnahme des Niveaus des Siedlungshorizontes II wurde auf Parzelle Nr. 129 die Oberfläche eines Kolonisations-Wohnbaues, vermutlich vom Erdhütentypus abgedeckt, der von einer Branddestruktion verschüttet worden war. Ungefähr im gleichen Niveau heben sich im nördlichen Teil der untersuchten Fläche mittelburgwallzeitliche Objekte /Horizont III/ ab, Besonders dieser Abschnitt wurde viel später mit spätgotischen Abfallgruben und Scherbenhaufen ausgefüllt /Horizont I/. Ein umfangreicher Fundkomplex stammt insbesondere aus dem 13./14. Jahrhundert. Von Gegenständen grossmährischen Ursprunges muss das Bruchstück einer Bedachung und eines keramischen hohlen Eies betont werden.

2. Hradební Gasse. Während der zweiten Grabungsphase auf Parzelle Nr. 25 wurden ausser geologischen Verhältnissen Reste von zwei eichernen Befestigungen - Palisaden und vermutlich eines Walles mit Kammerkonstruktion festgestellt. Vor der C14 Datierung kann ihr Ursprung ungefähr in die Mitte des 13. Jahrhunderts, eher jedoch in den grossmährischen Zeitabschnitt eingereiht werden.

3. Platz der Roten Armee. Durch die erste Phase der Grabung auf Parzelle Nr. 89/2 wurden folgende Horizonte festgestellt: A. Oberfläche der grossmährischen Schicht, B. Teil des gestampften Fussbodens eines Hauses mit Feuerherd, C. Zweiteiliges Haus mit Flur und zwei Feuerstellen in der Stube, D. Dreiteiliges sechsräumiges Haus vom gemischten Kammer-Stall Typ mit Werkstätte und Grundriss in L. B.-D=13. Jahrhunderts bis Beginn des 14. Jahrhunderts, F. Barocker Ziegelanbau aus den 80. Jahren bis Ende des 17. Jahrhunderts, G. Umbau des Hauses nach einem Brand im Jahre 1850. Durch die Grabung hat man für die Historie der Stadt ein sehr wichtiges Modell ihres bau-historischen Profiles von der grossmährischen Zeit bis zur Gegenwart gewonnen.

4. Bezručova Gasse. Beim Eintiefen eines Anschlusses für die Gasleitung im Dezember 1980 wurde auf Parzelle Nr. 69 vor dem Kaufhaus "Slovač" eine starke Brandschicht gestört, aus der es gelang, Keramikbruchstücke aus dem Beginn des 14. Jahrhunderts zu gewinnen.

5. K. Gottwald Platz. Bei der Untersuchung auf Parzelle Nr. 31/2 im Raume des einstigen Jesuitenkolleges wurde das ursprüngliche Terrainniveau aus dem Jahre 1654, das um 117 cm tiefer als das heutige Niveau ist, festgestellt.

DROBNÉ NÁLEZY Z UHERSKOHRADIŠŤSKA

/okr. Uherské Hradišti/

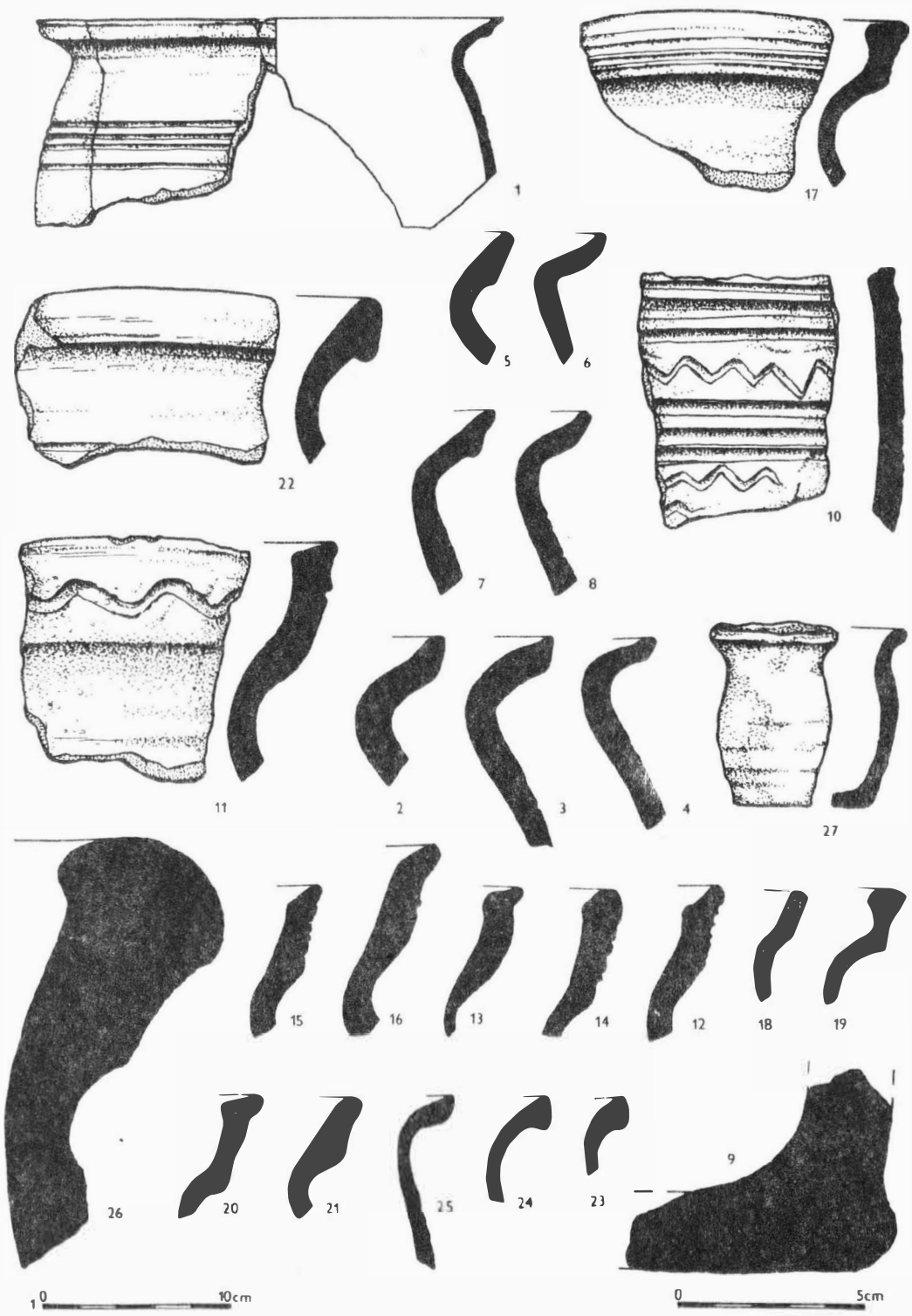
Robert S n á š i l , Slovákcké muzeum Uherské Hradišti

1. Ostrožská Nová Ves.

Ze známé lokality štěrkoopískú zachránil K. Pavelka vybagrované dva zuby mamuta, dvě porušené stěhenní kosti mamutů a olámaný sobí paroh. Tento osteologický materiál, náležející opěť nejspíše mladému wřřmu, předal do Slovákckého muzea.

2. Podolí.

V květnu předal J. Křen Slovákckému muzeu výsadu jeleního parohu, nesoucího výrazné stopy opracování. Byla nalezena při regulaci Olšavy v řičních písčích v hloubce 3-4 m. Podle ověření byla před druhotným uložením transportována. Podle sedimentů náleží nález holocénu, bližší zařazení není možné.

Obr. 22
 Uherské Hradiště /okr. Uherské Hradiště/, Otakarova ulice, parcela č. 130. 1-10 horizont III; 9 profil zlomku tegule; 11-26 horizont II. - Otakar-Gasse, Parzelle Nr. 130. 1-10 Horizont III; 9 Profil eines Taegulafragmentes; 11-26 Horizont II.

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1980

Vydává: Archeologický ústav ČSAV v Brně, sady Osvobození 17/19
Odpovědný redaktor: akademik Josef Poulík
Redaktoři: Dr. A. Medunová, Dr. J. Meduna, Dr. J. Říhový
Překlady: Dr. R. Tichý, E. Tichá
Kresby: A. Malinková
Na titulním listě: stříbrná mince z mladohradištního hrobu v Mušově
Tisk: Moravské tiskařské závody, n.p. Olomouc, závod Gottwaldov, provoz 34 - Kyjov
Evidenční číslo: ÚVTEI - 73332
Vydáno jako rukopis: 450 kusů - neprodejně